

3.21.2021 - 5-а Неділя Великого Посту: Преподобної Марії Єгипетської; Прп. й ісп. Якова, єп. Катанського.

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

Тропар (глас 8): В тобі, мати, дбайливо зберігся образ, бо, прийнявши хрест, ти пішла слідом за Христом і ділом навчала ти погорджувати тілом, бо воно проминає, а дбати про душу – єство безсмертне. Тим-то з ангелами разом радується, преподобна Маріє, дух твій.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Перше блудами всякими сповнена, як Христова невіста через покаєння днесь явилася, ангельське життя наслідуючи, демонів оружжям хреста ти убиваєш. Ради цього як невіста царева ти явилася, Маріє преславна.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22). *Стих:* Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Прокімен (глас 4): Дивний Бог у святих своїх. Бог Ізраїлів (Пс. 67,36).

Апостол: (Євр 9,11-14):

Браття і Сестри, Христос же, з'явившись як архиєрей майбутніх благ, через більший і досконаліший намет, що зроблений не людською рукою, тобто не земної будови, – і не з кров'ю козлів та телят, але з власною кров'ю, – увійшов, раз назавжди у святиню і знайшов вічне відкуплення. Бо коли кров волів і козлів та попіл із телиці, як покropить нечистих, освячує, даючи їм чистоту тіла, то скільки більше кров Христа, – який Духом вічним приніс себе самого Богові непорочним, – очистить наше сумління від мертвих діл, на служіння Богові живому!

Апостол: (Гал 3,23-29) (св. Марія):

Браття і Сестри, поки прийшла віра, під Законом стережено нас, замкнених до приходу віри, що мала об'явитись. Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою. А як віра прийшла, то вже ми не під виховником. Бо ви всі сини Божі через віру в Христа Ісуса! Бо ви всі, що в Христа охристилися, у Христа зодягнулися! Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі! А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені (Пс 18,48). *Стих:* Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своєму Давидові і родові його повіки (Пс 18,51).

Євангеліє: (Мр 10,32-45):

У той час взяв Ісус дванадцятьох і почав їм говорити, що має статися з ним: “Оце йдемо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде виданий первосвященикам та книжникам, і засудять його на смерть, і видадуть його поганам; і насміхатимуться з нього, плюватимуть на нього, бичуватимуть його й уб’ють, він же по трьох днях воскресне.” Яків же та Йоан, сини Заведея, підходять до нього та й кажуть йому: “Учителю, хочемо, щоб ти нам зробив те, чого попросим.” Він же їм відповів: “Що хочете, щоб я зробив вам?” “Зволь нам, – ті йому кажуть, – щоб ми сиділи: один праворуч, другий ліворуч від тебе у твоїй славі.” Ісус же сказав їм: “Не знаєте, чого просите. Чи можете пити чашу, яку я п’ю, і хреститися хрищенням, яким я хрищусь?” Ті йому відповіли: “Можемо.” Ісус сказав їм: “Чашу, яку я п’ю, питимете, і хрищенням, яким я хрищуся, хреститиметесь. Сидіти ж праворуч від мене чи ліворуч, – не моя річ вам дати, а кому приготовано.” Почули про те десятеро, тож обурились на Якова та Йоана. Тоді Ісус прикликав їх і сказав їм: “Ви знаєте, що ті, яких вважають князями народів, верховодять ними, а їхні вельможі утискають їх. Не так воно хай буде між вами, але хто з-між вас хоче стати великим, хай буде вам слугою, і хто з-між вас хоче бути першим, хай буде рабом усіх. Бо й Син Чоловічий прийшов не на те, щоб йому служити, лише щоб служити й віддати своє життя як викуп за багатьох.”

Євангеліє: (Лк 7,36-50) (св. Марія):

В той час просив Ісуса один з фарисеїв, щоб спожив Він із ним. І, прийшовши до дому того фарисея, Він сів при столі. І ось жінка одна, що була в місті, грішниця, як дізналась, що, Він у фарисеєвім домі засів при столі, алябастрову пляшечку мира принесла, і, припавши до ніг Його ззаду, плачучи, почала обливати слізьми Йому ноги, і волоссям своїм витирала, ноги Йому цілувала та миром мастила... Побачивши це, фарисей, що покликав Його, міркував собі, кажучи: Коли б був Він пророк, Він би знав, хто ото й яка жінка до Нього торкається, бож то грішниця! І озвався Ісус та й говорить до нього: Маю, Симоне, дещо сказати тобі. А той відказав: Кажі, Учителю. І промовив Ісус: Були два боржники в одного вірителя; один був винен п’ятсот динаріїв, а другий п’ятдесят. Як вони ж не могли заплатити, простив він обом. Скажи ж, котрий із них більше полюбить його? Відповів Симон, говорячи: Думаю, той, кому більше простив. І сказав Він йому: Розсудив ти правдиво. І, обернувшись до жінки, Він промовив до Симона: Чи ти бачиш цю жінку? Я прибув у твій дім, ти на ноги Мої не подав і води, а вона окропила слізьми Мої ноги й обтерла волоссям своїм. Поцілунку не дав ти Мені, а вона, відколи ввійшов Я, Мої ноги цілує невпинно. Голови ти Моєї оливою не намастив, а вона миром ноги мої намастила... Ось тому говорю Я тобі: Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила. Кому ж мало прощається, такий мало любить. А до неї промовив: Прощаються тобі гріхи! А ті, що сиділи з Ним при столі, почали гомоніти про себе: Хто ж це Такий, що прощає й гріхи? А до жінки сказав Він: Твоя віра спасла тебе, іди з миром собі!

Замість Достойно:

Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освященний храм і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суцільний Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * В пам’ять вічну буде праведник,* злих слухів не убоїться (Пс 111,6-7). Аلیلія (х3).

